

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า (ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ ทิพอาภา

พด. อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรวโรชิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๖ หน้า ๕๑๓ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๔๘๒

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ และใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ห้ามมิให้บุคคลใดประกอบการอาชีพดังต่อไปนี้ โดยมีได้รับอนุญาตสำหรับกิจการนั้นๆ จากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต

(๑) การขายทอดตลาด นอกจากการขายทอดตลาดซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเป็นผู้ขาย หรือการขายทอดตลาด

วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๖ หน้า ๕๑๔

เพื่อประโยชน์ของสมาคมหรือสาธารณประโยชน์ ซึ่ง
รัฐมนตรีสั่งเป็นหนังสือให้ยกเว้นและเพาะกรณี

(๒) การค้าของเก่า นอกจากการค้าของเก่าบาง
ประเภทหรือบางชนิดซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศยกเว้นในราช
กิจจานุเบกษา

ของเก่าซึ่งรัฐมนตรีได้ประกาศยกเว้นดังกล่าวในวรรค
ก่อน เมื่อเห็นสมควร รัฐมนตรีจะประกาศเพิกถอนการ
ยกเว้นเสียทั้งหมด หรือแต่เพียงบางประเภท บางชนิด
ก็ได้ ผู้ค้าของเก่าประเภทหรือชนิดซึ่งได้มีประกาศเพิก
ถอนการยกเว้นดังกล่าวแล้ว จำต้องรับใบอนุญาตภายใน
กำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป "

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พินีสสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๕๖ หน้า ๕๑๕ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๔๘๒

พระราชบัญญัติควบคุมการขายทอดตลาดและค่าของเก่า พุทธศักราช ๒๔๗๔ มาตรา ๔ ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ยกเลิก มีข้อความดังต่อไปนี้

“มาตรา ๔ นอกจากการขายทอดตลาดซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลเป็นผู้ขาย ท่านห้ามมิให้ผู้อื่นใดประกอบการอาชีพขายทอดตลาด หรือทำการอาชีพค่าของเก่า โดยมีได้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการนั้น ๆ จากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตในการขายทอดตลาด ซึ่งดีโมสตร์ หรือดีมาคมเป็นผู้กระทำเอง หรือบุคคลอื่นกระทำให้เพื่อประโยชน์แห่งดีโมสตร์หรือดีมาคมนั้น ๆ หรือเพื่อสาธารณประโยชน์ใด ๆ ท่านว่าได้นามดีมีอำนาจที่จะให้ความยกเว้นได้ ไม่ต้องมีใบอนุญาต”